

Komínek hledá byt

dyby vycházely Vrabčí noviny, Komínek by v nich uveřejnil inzerát:

Vyměním malý byt v podkroví s ústředním topením a televizní anténou za větší. Značka: Krásná vyhlídka.

Vrabec Komínek nemohl být se svým bytem spokojen. Co mu byla platná krásná vyhlídka, když do hnízda zatékalo? A ústřední topení? To byl jenom komín. Televizní anténa u hnízda sice stála, ale televizor měli lidé někde dole v pokoji. Zkrátka, když se netopilo, komín studil. A jakmile přšelo, do hnízda teklo. Vrabec měl proto často rýmu a nic ho za komínem netěšilo, třebaže se podle něho jmenoval.

Když byl ještě vrabečkem, spadl do komína a zoufale volal:

Jéminku, jéminku,
spad jsem do komínku,
kdepak mám maminku?

Maminka ho vytáhla a od té doby mu říkala – Komínku. Kos ze zahrádky o té příhodě složil písničku, ve které tvrdil, že Komínek je ještě dnes špinavý od sazí. Jenomže kos si moc vymýšlí.

Vrabec Komínek tedy sedával ve svém bytě s krásnou vyhlídkou, rozhlížel se po zahrádce a říkal si:

„Koukejme, jak si bydlí špaček. Proč nám lidé nedělají budky? Čím, čím to je?“

A hned se rozhodl. Odrazil se od televizní antény a frr – rovnou do špaččí budky. Vmžiku tu však byl pravý nájemník. A nadával. Nu, jako špaček:

„Jedeš, vrabčáku! Kdopak tady sbíral housenky?“

Komínek uznal, že špaček má pravdu, a vrátil se na střechu. Uhladil si tam pocuchaná pírká a podíval se na druhou stranu, na dvůr.

„Ve chlévě musí být teplo. Proč jsem se tam neusadil jako vlaštovka? Čím, čím to je?“

A už si to namířil k vlaštovčímu hnízdu. Jenomže vlaštovka se nedala a hubovala skoro jako špaček:

„Už ať jsi pryč! Ty jsi mouchy nechytal!“

Komínek jenom vzdychl a letěl zpátky za komín.

Když se znovu rozhlédl, spatřil kohouta se slepicemi.

„To jsou divní ptáci. Vždyť ani nelítají. A přece mají domeček. Čím, čím to je?“

Slétl dolů, nakoukl do kurníku, a dokonce se pokusil zakokrhát. Takhle to dopadlo: „Čimčiryký, čimčiryký...“

Ale vtom se nad ním rozkročil kohout:

„Co se tu pleteš, vrabčáku? A ty hloupé křiky! Kykyryký!“

Komínkovi stačil pohled na kohoutí zobák. Ale ještě dlouho na komíně přemítal: Sbírá kohout housenky? Nesbírá. Chytá mouchy? Nechytá. A přece má domeček. Dokonce se žebříčkem. Vida, ani lítat pořádně neumí. To je pěkný ptáček!

Z komína bylo vidět dál než z hnízda a všiml si odtud, jak pěkně bydlí sousedovi holubi.

„Pročpak mají tak hezké domečky? I zrní jim lidé sypou. Čím, čím to je?“ ptal se Komínek kosa ze zahrádky.

A protože kos rád skládá písničky, ihned zazpíval:

Holubi jsou správní hoši,
létající listonoši,
každou zprávu doručí,
kam jim lidé poručí.

Komínek vesele poskočil. Bude roznášet dopisy, a pak dostane taky domeček.

Zakroužil nad městečkem a v jednom domě spatřil holčičku, která dopisovala psaní. Když napsala adresu a přilepila známku, položila dopis na stůl a odběhla.

Komínek vlétl dovnitř, popadl psaní do zobáku a letěl pryč. Když se holčička vrátila, dopis nenašla. Napadlo ji, že ho maminka odnesla do poštovní schránky, a bezstarostně běžela za kamarádkami.

Komínek se zatím vznášel nad domy, nad zahradami a říkal si:
„Teď už jsem opravdický poštovní doručovatel.“

Teprve za městečkem si vzpomněl na něco důležitého. Posadil se na vršek osamělé jabloně, dopis položil do větví a drápkem se poškrábal za uchem.

Novopečený poštovní doručovatel nevěděl, komu má dopis odevzdat. Adresa na obálce sice byla, ale vrabci přece neumějí číst.

Tři učenci

omínek si tedy nemohl adresu přečíst, škoda.

Byla totiž zajímavá a četla se jako básnička:

František Kurka,
Dolní Hůrka
nedaleko Pardubic,
vesnice je bez ulic,
číslo 25,
najdete to hned!

Kdyby dopis našly děti, věděly by si rady. Buď už umějí číst, anebo by jim adresu přečetla maminka, tatínek, případně jiný učený člověk. Ale co si má počít vrabec?

Naštěstí někteří ptáci jsou také vzdělaní a učení. Komínek znal hned tři. Ve vykotlané vrbě bydlel strýček sýček, ve zchátralé zvoničce hospodařila sova vdova a v opuštěné zřícenině žil starý výr, co má knír.

Učení ptáci snad umějí číst, uvažoval Komínek, ale moc se mu k nim nechtělo. A tak se nejdřív letěl poradit s kosem ze zahrádky, který okamžitě zazpíval: